

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla dr.Zamaróczy Tibor ügyvéd által képviselt felperesnek a dr.Szirtes Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen tartozás megfizetése iránt a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság előtt folyamatba tett perében Tatabányán, 2010.évi március hó 3. napján 4.P.21.015/2009/15. szám alatt hozott ítélet ellen az alperes részéről 18.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét részben megváltoztatja.

Az alperes által a felperes részére 15 napon belül fizetendő marasztalás összegét leszállítja akként, hogy az alperes a felperes részére 15 napon belül 3.525.288 (hárommillió-ötszázhuszonötezer-kettőszáznyolcvannyolc) forintot, valamint 3.251.290 (hárommillió-kettőszázötvenegyezer-kettőszázkilencven) forint tőke után 2008.november 12.napjától a kifizetés napjáig a mindenkor érvényes jegybanki alapkamatot továbbá, 6 % késedelmi kamatot köteles megfizetni.

Mellőzi az alperesnek a felperes részére 15 napon belül fizetendő 208.036 (kettőszáznyolcezer-harminchat) forint + ÁFA elsőfokú perköltségben való marasztalását.

Mindegyik peres fél viseli a saját elsőfokú perköltségét.

A felperes által az állam részére az illetékügyben eljáró hatóság felhívására fizetendő feljegyzett kereseti illeték összegét 205.100 (kettőszázötezer-egyszáz) forintra felemeli, míg az alperes által az állam részére ugyanilyen módon fizetendő feljegyzett kereseti illeték összegét 195.100 (egyszázkilencvenötezer-egyszáz) forintra leszállítja.

Ezt meghaladóan az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles az alperes 15 napon belül megfizetni a felperes részére 30.000 (harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes az állam részére az illetékügyben eljáró hatóság felhívására megfizetni 129.800 (egyszázhuszonkilencezer-nyolcszáz) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket, a fennmaradt 195.100 (egyszázkilencvenötezer-egyszáz) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy kölcsönszerződésből eredő tartozás címén fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 5.415.359 forintot, valamint ezután 2008.április 9.napjától a kifizetés napjáig a mindenkori érvényes jegybanki alapkamatot, továbbá 6 % késedelmi kamatot, valamint 208.036 forint + ÁFA perköltséget. A megyei bíróság a felperest 75.300 forint, az alperest 324.900 forint feljegyzett kereseti illeték megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Ítéletének indokolásában megállapította, hogy az alperessel közeli kapcsolatban álló "A" 2004.év során ismerkedett meg a felperessel. A felperes "A" közvetítésével 1.000.000 forint kölcsönt adott az alperesnek havi 5 % kamatra. A kölcsönnyújtás időpontját az elsőfokú bíróság mérlegeléssel 2004.szeptember 1. napjában állapította meg. Rögzítette, hogy 2004.december 16. és 2007.február 7 között az alperes a felvett hitelből 1.940.000 forintot fizetett vissza, így mindösszesen 720.238 túlfizetése keletkezett.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az időközben kialakult baráti kapcsolatra figyelemmel 2007.március 30.-án a felperes újabb 7.000.000 forintos kölcsönt nyújtott az alperesnek, aki vállalta, hogy a felperes számára megtéríti a lekötött összeg idő előtti felvételével kapcsolatban elvesztett kamatokat. A kölcsön nyújtásakor a peres felek az újabb hitelszerződés részleteit nem tisztázták, majd utóbb felkeresték "B" ügyvédet annak érdekében, hogy a 7.000.000 forintos kölcsönnyújtásról írásba foglalt szerződést készítsen. Az ügyvéd előtti megbeszélésen a peres felek, valamint az ott megjelent "A" és lánya, "C" egybehangzóan adták elő, hogy a felperes 8.000.000 forint kölcsönt nyújtott az alperes számára, aki azt 2008.március 31-ig köteles visszafizetni. A kölcsön kamatát a jegybanki alapkamattal egyező mértékben határozták meg akként, hogy késedelem esetén az alperes ezen felül további évi 6 %-os kamatot köteles fizetni. A kölcsönszerződés fedezeteként jelölték meg az alperes tulajdonát képező **helység 1-i ...1.hrsz. alatti ingatlant.** Az elkészített szerződéstervezet aláírására nem került sor. Ezt követően a felek megkeresték "D" ügyvédet a hitelszerződés írásba foglalása végett, de végül is a peres felek sem ügyvéd előtt, sem a "D" által ajánlott közjegyző előtt írásba foglalt hitelszerződést nem kötöttek, és a hitel biztosítékeként jelzálogjog alapítására sem került sor.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes 2007.július 9-én 420.000 forintot, 2007.augusztus 7-én 400.000 forintot, 2008. február 11-én 400.000 forint, 2008.április 4-én 100.000 forintot, 2008.november 11-én 10.000 forintot törlesztett a fennálló kölcsöntartozásból.

Az elsőfokú bíróság az alperesi törlesztésekre tekintettel a fennálló tőketartozást 5.415.359 forintban határozta meg és ennek megfizetésére a Ptk.523.§./1/ bekezdés, míg a tőke után járó kamat teljesítésére a Ptk.232.§-a alapján kötelezte az alperest.

Az elsőfokú bíróság nem találta alaposnak az alperesnek azt a védekezését, mely szerint az 1.000.000 forint után kikötött havi 5 %-os kamat túlzott mértékű lett volna. Hangsúlyozta, hogy a felperes rendkívül nagy kockázatot vállalt, amikor a számára ismeretlen alperesnek nyújtott kölcsönt minden fedezet, biztosíték és a szerződés írásba foglalása nélkül. A havi 5 %-os mértékű kamat e kockázattal arányban állt.

A megyei bíróság nem látta bizonyítottnak azt sem, hogy az 1.000.000, valamint a 7.000.000 forintos kölcsönnyújtásra úgy került sor, hogy a hitelösszeg után a felek nem kötöttek ki kamatot. Kiemelte, hogy az 1.000.000 forintos hitel törlesztése során a havi kamat összegének megfelelő 50.000 forintokat törlesztett az alperes és az egyes utalásokhoz fűzött megjegyzések is alátámasztják a felperes e körben tett előadását. A 7.000.000 forinttal kapcsolatban pedig hivatkozott arra, hogy az alperes által a felperes ellen 2009.február 21-én tett feljelentésben maga az alperes is arra hivatkozott, hogy a 7.000.000 forint havi 10 %-os kamat kikötése mellett került átadásra.

Az átvett hitel törlesztésével kapcsolatban az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes által titokban készített hangfelvétel nem igazolta, hogy „papír nélkül” az alperes átadott a felperesnek 2.800.000 forintot. Erre tekintettel az 1.000.000 forintos hitel törlesztésével kapcsolatban az okiratokkal igazolt törlesztéseken kívül mindössze 940.000 forint alperesi teljesítést látott bizonyítottnak, figyelemmel arra, hogy e vonatkozásban a peres felek egyező előadást tettek.

A megyei bíróság nem találta alaposnak az alperes azon védekezését, mely szerint az átadott 7.000.000 forintból 3.000.000 forintot a hitelnyújtást követően azonnal visszaadásra került a felperesnek. Rámutatott, hogy sem "A", sem az alperes édesanyja, "E" e vonatkozásban nem tekinthető elfogulatlan tanúnak. Az elsőfokú bíróság kiemelt jelentőséget tulajdonított annak, hogy a felek előadása és "B" tanúvallomása szerint a szerződő felek a szerződéstervezet elkészítésekor sem tettek említést arról, hogy a 7.000.000 forintból 3.000.000 forint visszafizetésre került volna a felperes részére.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását, a felperes keresetének teljes körű elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Fenntartotta azt az álláspontját, mely szerint az 1.000.000 forint hitelösszeg után kamatkikötésre nem került sor, azt önmagában nem támasztja alá az 50.000 forintos részletekben történt teljesítés.

Hivatkozott arra, hogy a felperes 1.500.000 forint törlesztést a 2009.szeptember 30-án tartott tárgyaláson elismert.

Támadta az ítéletet azzal is, hogy az 1.000.000 forint után kikötött havi 5 %-os kamat túlzott mértékű, így annak mérséklését kérte. E körben hivatkozott arra, hogy a perbeli időszakban a jegybanki alapkamat 10 % volt, így az ítélet megállapításaival ellentétben a betéti kamatok nem érték el a felperes által hivatkozott mértékű kamatot.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az 1.000.000 forint vonatkozásában a kölcsönnyújtás időpontját mérlegeléssel 2004.szeptemberében állapította meg annak ellenére, hogy a felperes a kölcsönnyújtás időpontját 2004.év végében, 2005.év elejében jelölte meg. Álláspontja szerint a rendelkezésre álló vallomások alapján a kölcsönnyújtás nem történhetett meg 2004.december 1-ét megelőzően.

Kifejtette, hogy az elsőfokú ítélet tévesen, kizárólag a felperes előadása alapján állapította meg : a felek megállapodtak abban, hogy az alperes ingatlanfedezetet nyújt a felvett 7.000.000 forintos kölcsönhöz. Álláspontja szerint a megyei bíróság túlzott jelentőséget tulajdonított "B" tanúvallomásának és nem adta indokát annak, miért hagyta figyelmen kívül "F" tanúvallomását a 7.000.000 forintos kölcsön feltételeivel kapcsolatban. Hivatkozott arra, hogy "B" tanúvallomása a Pp.170.§./4/ és /5/ bekezdésében írtak alapján bizonyítékként nem vehető figyelembe.

Kiemelte, hogy "B" tanúvallomása szerint 8.000.000 forint kölcsönről tárgyaltak a felek, ugyanakkor a szerződéstervezet elkészítésekor nyilvánvalóan ilyen összegű tartozása az

alperesnek már nem állt fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem adta kellő indokát annak, hogy a 7.000.000 forintból 3.000.000 forint visszafizetésére vonatkozó alperesi előadást miért nem látta bizonyítottnak. Hivatkozott arra, hogy erre vonatkozóan az alperes következetes előadást tett, amelyet alátámaszt "A", valamint "E" tanúvallomása. Sérelmezte, hogy a bíróság nem volt figyelemmel a 2008.január 16.napján készült hangfelvételre, amely álláspontja szerint azt igazolja, hogy 2.800.000 forint átadására papír nélkül került sor az alperes részéről.

Támadta az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezéseit, mert az álláspontja szerint nem felel meg a peres felek pernyertesség - pervesztességi arányának.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes perköltségben való marasztalását kérte. Rámutatott, hogy az alperes 1.000.000 forinttal kapcsolatos törlesztése megfelelt a havi 5 %-os mértékű kamatnak. A 7.000.000 forintos kölcsönrel kapcsolatban a 3.000.000 forint visszafizetését az alperes nem bizonyította, az ezzel kapcsolatos alperesi előadás életszerűtlen. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság helyes mérlegeléssel állapította meg, hogy az 1.000.000 forint kölcsön után kikötött havi 5 %-os kamat nem tekinthető eltúlzottnak.

A fellebbezés az alábbiak szerint részben alapos.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az 1.000.000 forintos hitelnyújtás időpontját - mérlegeléssel - 2004.szeptemberében állapította meg a Pp.206.§-ára hivatkozva. A felperes előadása szerint a hitelnyújtásra 2004. év végén, 2005. év elején került sor. Az alperes hivatkozott arra, hogy 30 törlesztőrészletet átadott a felperesnek. A Pp.206.§-a szerinti mérlegelés körében az elsőfokú bíróságnak abban kellett volna döntenie, hogy a két egymással nem egyező előadás közül melyiket fogadja el az ítéleti tényállás alapjaként. A megyei bíróságnak arra nem volt törvényes lehetősége, hogy a peres felek előadásától eltérő olyan időpontot állapítson meg a kölcsönnyújtás napjaként, amelyre egyik peres fél sem hivatkozott.

Tekintettel arra, hogy a felperes saját előadása szerint a kölcsönnyújtásra 2004. év végén, 2005. év elején került sor, és az alperes az általa hivatkozott 30 törlesztés tényét nem bizonyította, ugyanakkor nem vitatottan az első visszafizetésre 940.000 forintos összegben 2004.december 16-án került sor az ítélet táblája e körben a felperes előadását fogadta el. Erre tekintettel pedig az állapítható meg, hogy a kölcsönnyújtás időpontja - a fellebbezésben írtakkal egyezően - 2004.december 1.napja volt.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékoknak okszerű, a Pp.206.§-ának megfelelő mérlegelésével állapította meg, hogy az 1.000.000 forint kölcsönnyújtással kapcsolatban a peres felek havi 5 %-os kamatot kötöttek ki. Helytállóan mutatott rá, hogy a felperes következetes előadásával és a "A" által eszközölt utalásokhoz fűzött megjegyzésekkel szemben az alperes nem bizonyította, hogy kamatkikötésre nem került sor.

Az ítéltábla kiemeli: az alperes nem adta indokát annak a kirívóan életszerűtlen magatartásnak, hogy amennyiben az első 1.000.000 forintos kölcsönnyújtásra kamat nélkül került volna sor, miért teljesített a tőkeösszeget jóval meghaladóan a felperes felé.

Az alperes az elsőfokú eljárás során és fellebbezésében is hivatkozott arra, hogy a havi 5 %-os mértékű kamat túlzott mértékű, annak mérséklése indokolt a Ptk.232.§./4/ bekezdése alapján.

A szerződéskötés időpontjában a Ptk. nem határozta meg a kiköthető kamat maximumát. A Ptk.232.§-ának /2/ bekezdése pedig csak arra az esetre rendelte a jegybanki alapkamat mértékének alkalmazását, ha a felek eltérő kamatmértékben nem állapodtak meg. A havi 5 %-os, vagyis évi 60 %-os kamat kikötése a perbeli időszakban mindenképpen eltúlzott mértékűnek tekintendő, figyelemmel arra, hogy a jegybanki alapkamat 2004.november 23-ától mindössze évi 10 % volt. Kétségtelen, hogy a felperes bizonyos mértékű kockázatot vállalt amikor írásba foglalt szerződés és fedezetnyújtás nélkül adott kölcsön az alperesnek. Kétségtelen az is, hogy a hitelnyújtás időpontjában a felperes és az alperes személyesen még nem ismerte egymást, de figyelemmel kell lenni arra is, hogy a hitelnyújtásra közvetítőn keresztül került sor és a perben nem álló "A"vel a felperes bizalmi viszonyban állt. A kamatkikötés mérséklése körén belül a hitelnyújtó kockázatának nem lehet kiemelt jelentőséget tulajdonítani. A Ptk.232.§./4/ bekezdésének alkalmazása során az érvényes jegybanki alapkamatra, az irányadó bírói gyakorlatra, valamint a hitelintézetek ezen időszakban irányadó átlagos hitelkamataira kell figyelemmel lenni (Legfelsőbb Bíróság Pfv.VI.21.555/2009/5., Pft.VI.22.007/2007/8., Fővárosi Ítéltábla Pf.V.20.292/2008/3.).

Mindezekre tekintettel az ítéltábla az 1.000.000 forint után járó kamat mértékét a Ptk.232.§./4/ bekezdése alapján évi 30 %-ra mérsékelte.

Az 1.000.000 forint megfizetésével kapcsolatban az alperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a 2009.szeptember 30-i tárgyaláson a felperes maga is elismerte: az alperes 30 alkalommal teljesített 50.000 forintot. A felperes tárgyaláson tett nyilatkozata szerint a banki utalások révén történt teljesítések összege volt 1.500.000 forint mindkét hiteltartozással kapcsolatban.

Alaptalanul hivatkozott fellebbezésében az alperes arra, hogy az újabb hitel kapcsán részéről ingatlanfedezet felajánlására nem került sor. E körben az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat helytállóan vette számba és mérlegelte. Az ítéltábla utal arra, hogy az elfogultnak nem tekinthető Fási Judit büntető eljárás során tett nyomozati vallomása ugyancsak azt támasztja alá, az alperes ingatlanfedezetet kívánt nyújtani a felperesnek a 7.000.000 forintos kölcsönrel kapcsolatban.

Ugyancsak alaptalan az a fellebbezési érvelés, mely szerint "B" tanúvallomására a Pp.170.§./4/ és /5/ bekezdéseiben írtak alapján az elsőfokú bíróság nem lehetett volna

figyelemmel. A 2009.december 9.napján megtartott tárgyaláson a 11.sorszám alatti jegyzőkönyv szerint a tanút tájékoztatták arról, hogy a peres felek az ügyvédi titoktartás alól a felmentést megadták számára, erre tekintettel az alperes alappal nem hivatkozhat a Pp.170.§./4/ - helyesen 170.§./1/ bekezdés - és /5/ bekezdéseiben írtakra.

Azt helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a 7.000.000 forintból a 3.000.000 forint visszafizetését az alperes nem bizonyította. E körben helyesen értékelte "A" és "E" tanúvallomását, valamint azt a körülményt, hogy a felek a 3.000.000 forint visszafizetésére vonatkozó előadást a szerződéstervezet elkészítésekor nem tettek. Utal arra az ítéletábra, hogy az alperes által hivatkozott 2008.január 16-i hangfelvétel sem tartalmaz ezzel kapcsolatos alperesi nyilatkozatot.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az alperes által hivatkozott 2008.január 16-i hangfelvétel alapján nem látta bizonyítottnak, hogy az alperes „papír nélkül” átadott a felperesnek 2.800.000 forintot. Ezzel kapcsolatban a megyei bíróság a bizonyítékokat okszerűtlenül, tévesen értékelte. A büntető eljárás iratai között elfekvő átirat szerint a hangfelvételen az alperes közölte a felperessel: „odaadtam én is 2.800.000 forintot papír nélkül neked úgy hogy.” A felperes erre úgy válaszolt: „nem papír nélkül. Kamatra fizetted, miért? Adjak róla papírt?” Ebből az állapítható meg, hogy az alperes által is hivatkozott és okirattal bizonyított banki utalásokon kívül 2008.január 16-ig további 2.800.000 forint került átadásra a felperes felé. Az elsőfokú ítéletben írtakkal ellentétben az alperes által hivatkozott hangfelvétel szerint a felperes elismerte ezen összeg átvételét.

Tekintettel arra, hogy a peres felek az elsőfokú eljárás során egyező előadást tettek arra nézve, hogy az 1.000.000 forintos kölcsönből 940.000 forint ugyancsak „papír nélkül” került átadásra 2004.december 16.napján, e nyilatkozatra valamint az alperes által hivatkozott hangfelvételre tekintettel az alperes javára további 1.860.000 forintos teljesítés számolandó el.

Az 1.000.000 forintos kölcsön törlesztő részletei a mérsékelt kamatra is figyelemmel az alábbiak szerint alakultak:

tőkeösszeg	törlesztés ideje	törlesztett összeg	késedelmi kamatnap	kamat (évi 30%)	tőkére elszámolt összeg	fennmaradó tőke	túlfizetés
1.000.000	2004.12.16	940.000	15	12.329	927.671	72.329	0
72.329	2005.03.07	50.000	81	4.815	45.185	27.144	0
27.144	2005.05.09	50.000	63	1.405	48.595	-21.451	21.451
0	2005.06.07	50.000	29	0	0	0	71.451
	2005.08.08	50.000	62	0	0	0	121.451
	2005.09.07	50.000	30	0	0	0	171.451
	2005.10.10	50.000	33	0	0	0	221.451
	2005.11.08	50.000	29	0	0	0	271.451

Az alperes 271.451 forintot túlfizetett a felperesnek. E túlfizetést, valamint az elsőfokú bíróság által is figyelembe vett 2005. december 8. és 2007.február 7 közötti összesen 700.000 forintos teljesítést az újonnan felvett 7.000.000 forintba elszámolva a fennmaradó tőketartozás 6.028.549 forint. Ennek a törlesztése az alábbiak szerint alakult:

tőkeösszeg	törlesztés ideje	törlesztett összeg	késedelm i kamatnap összesen	kamat mértéke	kamat összesen	tőkére elszámolt összeg	fennmaradó tőke
6.028.549	2007.07.09	420.000	100	04.01.-06.25. 86 nap- 8%- 113.634	130.976	289.024	5.739.525
				06.26.-07.09. 14 nap- 7,75%- 17.342			
5.739.525	2007.08.07	400.000	29	07. 10.-08. 07. 29 nap - 7,75%	3.4201	365.799	5.373.726
5.373.726	2008.01.16	1.860.000	162	08.08.-09.24. 48 nap - 7,75%- 54.768	180.645	1.679.355	3.694.371
				09.25.-01.16. 114 nap- 7,5%- 125.877			
3.694.371	2008.02.11	400.000	26	01.17-02.11. 26 nap-7,5 %	19.737	380.263	3.314.108
3.314.108	2008.04.04	100.000	52	02.12.-04.01. 49 nap-7,5%- 33.368	37.182	62.818	3.251.290
				04.02-04.04. 3 nap-8+6%- 3.814			
3.251.290	2008.11.11	10.000	217	04.05.-04.28. 23 nap- 8+6%- 28.683	283.998	2008. 11.11-éig fennálló tőke- és kamattartozás: 3.251.290+283.998=3.535.288 2008. 11.11. után fennálló tőketartozás: 3.251.290 2008. 11.11. után fennálló kamattartozás: 273.998 Összesen: 3.525.288	
				04.29.-05.26. 27 nap- 8,25+6% 34.272			
				05.27.-10.21. 147 nap- 8,5+6%- 189.866			
				10.22.-11.11. 20 nap- 11,5+6%			

			31.177	
--	--	--	--------	--

Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§./2/ bekezdése alapján megváltoztatta, és a Ptk.523.§./1/ bekezdése alapján kötelezte az alperest 3.251.290 forint tőke és 273.998 forint lejárt kamat, összesen 3.525.288 forint megfizetésére.

A tőke után az alperes a peres felek közötti szerződés és a Ptk.232.§./3/ bekezdésén, valamint a Ptk.301.§./3/ bekezdése alapján köteles 2008. november 11. napjától késedelmi kamat fizetésére.

A felperesi kereseti követelésben megjelölt tőketartozás (6.670.000 forint) és az alperes által fizetendő 3.251.290 forint tőke összegére figyelemmel az elsőfokú eljárásban a felperes 50 %-ban tekinthető pernyertesnek, erre figyelemmel a Pp.81.§./1/ bekezdése alapján saját költségeit mindegyik peres fél maga viseli. A feljegyzett illeték összegét a 6.670.000 forint és 3.251.290 forint különbözete után a felperes, a marasztalási összeg tőkerésze után az alperes köteles megfizetni.

A másodfokú eljárásban a pertárgy értéke 5.415.359 forint volt, a fellebbezési illeték összege 324.900 forint.

A másodfokú eljárásban az alperes 40 %-ban pernyertes lett, erre tekintettel a Pp.239.§. és a Pp.81.§./1/ bekezdése alapján köteles a felperesnek megfizetni 30.000 forint perköltséget. Az ügyvédi munkadíj ÁFÁ-t is magában foglaló összegéről a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével az ítéltábla a 32/2003/VIII.22./IM. rendelet 3.§./1/, /2/, /5/ és /6/ bekezdései alapján rendelkezett.

A feljegyzett fellebbezési illeték megfizetésére a felperes és az alperes a Pp.239.§., a Pp.81.§./1/ bekezdése valamint a 6/1986/VI.26./IM. rendelet 13.§./2/ bekezdése alapján köteles.

Győr, 2011. évi február hó 10. napján

Dr.Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr.Szalay Róbert sk.
előadó bíró

Dr.Vass Mária sk.
bíró